

Úr djúpunum Harri, eg rópi á teg

Orð: Torleif Johannesen, februar 2016

Lag: Ásbjörn Berthelsen, oktober 2019

1. Úr djúp - un - um, Harr - i eg róp - i á teg, hoyr
2. Um tú Harr - i, synd - un - um mín - um gavst far, eg
3. Tí ótt - ist og elsk - i eg teg Jes - us mín, og
4. Nú bið - i eg Jes - us, og síggj - a vil teg, sum

3 Harr - i, ja, hoyr mín - a rödd! Lat oyr - un - i lýð - a á
rætt - vís - ur ei kund - i stá. Tú fyr - i - gavst mær, tá eg
bið - i og hvíl - i hjá tær. Eg lít - i á orð títt, tað
vakt - ar - i morg - un vil sjá. Ja, Ís - ra - el við leing - ist

6 bøn, so at eg, kann hvíl - a og sál ver - a grødd.
játt - að - i tær, eg sæl - ur í frið - i kann gá.
leið - ir til tín, tú náð - i og styrk gev - ur mær.
síggj - a tín veg, tú loysn - ar - i ert - Gud - i frá.

Úr djúpunum, Harri, eg rópi á teg,
hoyr Harri, ja, hoyr mína rödd!
Lat oyruni lýða á bøn, so at eg,
kann hvíla og sál' vera grødd!

2. Um tú Harri, syndinum mínum gavst far,
eg rættvísur ei kundi stá.
Tú fyrigavst mær, tá eg játtaði tær,
eg sælur í friði kann gá.

3. Tí óttist og elski eg teg Jesus mín,
og biði og hvíli hjá tær.
Eg líti á orð títt, tað leiðir til tín,
tú hvílu og styrk gevur mær.

4. Nú biði eg Jesus, og síggja vil teg,
sum vaktari morgun vil sjá.
Ja, Ísreal við leingist síggja tín veg,
tú loysnari ert - Guði frá.

Íblástur frá Sálmi 130